

Intervenienta v podporo tožene stranke: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: C. O'Reilly in C. Ladenburger, zastopnika) in Zvezna republika Nemčija (zastopniki: A. Tiemann, W.-D. Plessing in M. Lumma, zastopniki)

Predmet

Razglasitev ničnosti določb člena 4(1), zadnji pododstavek, in (6), ter člena 8 Direktive Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L 251, str. 12) — Odstopanje od pravice mladoletnih otrok do združitve družine.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Evropskemu parlamentu se naloži plačilo stroškov.
- 3) Zvezna republika Nemčija in Komisija Evropskih skupnosti nosita svoje stroške.

(¹) UL C 47 z dne 21.2.2004.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 15. junija 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki

(Zadeva C-255/04) (¹)

(Dopustnost — Neskladje med razlogi in predlogi vloge, s katero se postopek začne — Pravilo, da sodišče ne sme odločati ultra petita — Člen 49 ES — Nacionalna ureditev, ki izdajo dovoljenja pogojuje s potrebami trga — Nacionalna ureditev, ki predpisuje domnevo zaposlenosti — Prevalitev dokaznega bremena — Neobstoj „postopkovnih pravil“ v smislu sodne prakse Peterbroeck — Socialno varstvo — Usklajevanje veljavne zakonodaje z Uredbo (EGS) št. 1408/71 — Boj proti delu na črno)

(2006/C 190/03)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: E. Traversa in A.-M. Rouchaud-Joët, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in A. Hare, zastopnika)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države — Člena 43 in 49 ES — Francoska ureditev izdajanja dovoljenj umetnikom, ki imajo sedež v drugi državi članici in nimajo dovoljenja, izdanega pod primerljivimi pogoji v državi izvora — Domneva zaposlenosti za umetnike, ki imajo položaj ponudnikov storitev s sedežem v državi članici izvora, v kateri običajno ponujajo enake storitve

Izrek

- 1) Francoska republika,
 - s tem, da je izdajo dovoljenja zastopnikom za iskanje angažmajev za umetnike, ki imajo sedež v drugi državi članici, pogojevala s potrebo po angažiranju umetnikov in
 - s tem, da je postavila domnevo zaposlenosti za umetnike, ki imajo položaj ponudnikov storitev s sedežem v državi članici izvora, kjer običajno ponujajo enake storitve,
 ni izpolnila obveznosti iz člena 49 ES.
- 2) V preostalem se tožba zavrne.
- 3) Komisija Evropskih skupnosti in Francoska republika nosita svoje stroške.

(¹) UL C 217, 28.8.2004.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 15. junija 2006 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Amtsgericht Breisach — Nemčija) — Badischer Winzerkeller eG proti Land Baden-Württemberg

(Zadeva C-264/04) (¹)

(Direktiva 69/335/EGS — Posredni davki na zbiranje kapitala — Združitev družb — Poočitev v zemljiški knjigi — Obračunavanje takse — Opredelitev kot „dajatev na prenos“ — Pogoji za obračunavanje takse)

(2006/C 190/04)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Amtsgericht Breisach

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Badischer Winzerkeller eG

Tožena stranka: Land Baden-Württemberg

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Amtsgericht Breisach Am Rhein — Razlaga členov 4, 10(c) in 12(2) Direktive Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala (UL L 249, str. 25), kot je bila spremenjena z direktivami Sveta 73/79/EGS z dne 9. aprila 1973 (UL L 103, str. 13), 73/80/EGS z dne 9. aprila 1973 (UL L 103, str. 15), 74/553/EGS z dne 7. novembra 1974 (UL L 303, str. 9) in 85/303/EGS z dne 10. junija 1985 (UL L 156, str. 23) — Taksa, ki jo je treba plačati za poočitev v zemljiški knjigi spremembe lastnika kmetijske zadruge zaradi združitve s pripojitvijo in ki se obračuna na podlagi vrednosti nepremičnin.

Izrek

- 1) Za takso, ki se obračuna za poočitev v zemljiški knjigi, kot je ta, ki je sporna v postopku v glavni stvari, načeloma velja prepoved iz člena 10(c) Direktive Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala, v različici, ki izhaja iz Direktive Sveta 85/303/EGS z dne 10. junija 1985.
- 2) Takso, kot je ta, ki je sporna v postopku v glavni stvari, je ne glede na člen 10(c) Direktive 69/335, v različici, ki izhaja iz Direktive 85/303, mogoče šteti za dajatev na prenos, ki jo dovoljuje člen 12(1)(b) Direktive 69/335, v različici, ki izhaja iz Direktive 85/303, pod pogojem, da ne presega tistih, ki se uporabljajo za podobne transakcije v državi članici obdavčitve.

Nacionalno sodišče mora preveriti, ali je ta taksa v skladu z določbami člena 12(2) Direktive 69/335 v različici, ki izhaja iz Direktive 85/303.

(¹) UL C 228, 11.9.2004.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 22. junija 2006 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel de Poitiers — Francija) — Conseil général de la Vienne proti Directeur général des douanes et droits indirects

(Zadeva C-419/04) (¹)

(Naknadna izterjava uvoznih dajatev — Odpust uvoznih dajatev — Pogoji — Člen 871 Uredbe o izvajanju carinskega zakonika Skupnosti — Doseg dolžnosti predložitve Komisiji — Neprijava dopolnilnih plačil dobrovernega davčnega zavezanca, ki bi morala biti vključena v carinsko vrednost uvoženega blaga)

(2006/C 190/05)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour d'appel de Poitiers

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Conseil général de la Vienne

Tožena stranka: Directeur général des douanes et droits indirects

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Cour d'appel de Poitiers — Razlaga člena 871 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, str. 1) — Izterjava zneska carinskega dolga — Obvezna predložitve Komisiji v primeru dvoma o dosegu kriterijev v zvezi z izterjavo ali odpustom dajatev, ki izhajajo iz carinskega dolga

Izrek

Člen 871 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti, kot je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1677/98 z dne 29. julija 1998, je treba razlagati tako, da nacionalni carinski organi v postopku izterjave ali odpusta nepobranih carinskih dajatev primera niso dolžni posredovati Komisiji, da ga ta uredi, kadar so njihovi dvomi glede dosega kriterijev iz člena 220(2)(b) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti v zadevnem primeru izginili, celo po tem ne, ko bi omenjeni organi že izrazili namen, da primer posredujejo Komisiji, ali kadar se dvomi nanašajo na naknadno vknjiženje